

Dioecesis Alba Iulensis

Num. **223-943**
 Szám

TESTIMONIUM BAPTIZMI KERESZTLEVÉL

Per praesentes fide digne testor quae sequuntur cum relatis in Originali ad sententiam concordare
 Ezennel hitelesen bizonyítom, hogy alábbi adatok az eredeti bejegyzéssel tartalmilag megegyeznek
 Paroecia Rom. Cath. in Börözdüfalú — Róm. Kat. Plébánia

Liber Baptizatorum
 Keresztelték Anyakönyve

Tomus:
 kötet:

pagina:
 oldal:

num. currens:
 folyó szám:

Nativitas annus, mensis et dies A születés éve, hónapja és napja		1836. évi, dec. hó 11-én.
Baptismi soluti annus, mensis et dies A keresztesítés éve, hónapja és napja		1836. évi, dec. hó 11-én.
Baptizati A megkeresztelt	nomen baptizatio keresztnév	Dániel - Mihály
	genus et legitimitas neme és törvénysége	törvényes, fiú -
	religio vallása	rom. katl.
	Parentum domicilium et locus nativitatis proli A szülők lakhelye és a gyermek születési helye	Börözdüfalú.
Patris cognomen, nomen et conditio Az apja családi és keresztnéve, vallása és foglalk.		Kováts István, rom. kat., székely
Matris cognomen, nomen et religio Az anya családi és keresztnéve, vallása		Kováts Anna, rom. katl., székely
Patrinorum (testium) cognomen, nomen, religio et conditio A keresztváltók (tanúk) családi és keresztnéve, vallása és foglalkozása		Kováts György és Kováts Anna
Baptizans A keresztesítő		Göde Antal plébános.
Observationes Megjegyzések		

Datum in
 Kelt

Börözdüfalú, 1943. nov. 6.

Kováts István
 p. occ. plébános

Gloria nyomda Kolozsvár

Ez egy bőzödűfalui, a Római Katolikus Plébánia által 1943. november 6-án kiadott keresztlevél, Testimonium Baptizmi, ami hitelesen bizonyítja, hogy az adatok az eredetivel megegyeznek, vagyis hogy [Kováts] Dániel Mihály 1836-ban született, és római katolikus a vallása. A bizonyítékot a zsidótörvények bejövetele után kérték ki, hogy igazolják Kovács Lina apai nagyanyai ágról a katolikus eredetet. A katolikus pap eljárt a pesti királyságnál [Kovács Pál Sámuel feltehetőleg a Magyar Kir. Igazságügyminisztériumra gondol. -- A szerk.], hogy akik eredetileg nem voltak zsidók, ne hozzák be [a marosvásárhelyi gettóba]. Így aztán jó pár család nem volt behozva. Apám nem volt behozva, mert kapott papírt, tanúsítványt, [ami azt] írja, hogy ők [az ő családj]a katolikusok, átírták szombatosnak, így lettek zsidók. Az apai nagyanyát Kovács Linának hívták, körülbelül 1869-ben született. Nagymamának nem volt testvére, nem volt egyáltalán férjhez menve, és két külön férfitől született két fia: édesapám, Antal és a bátyja, Márton. Nem tudom, hová valók lehettek az

apjuk, nem tudok róluk semmit. Édesapám, Kovács Antal Bözödújfaluban, 1889-ben született. A keresztlevelébe apámnak azt írja, hogy Kovács Naftali. Úgy volt beírva, mert a sakter abban az időben úgy tette be a zsidó nevet. Nem tudom, miért nem ment férjhez nagyanyám, nem is akart -- mestersége volt, varrónő volt, fel tudta jól nevelni [a gyermekeket]. Felnevelte és taníttatta, odaadta inasnak mind a kettőt. Nagyanyám nem született zsidó, áttért 1922-ben [Valószínű, hogy az áttérés korábban történt, az első világháború alatt. -- A szerk.]. 1940 előtt nagymamám zsidónak tartotta magát, tudott már imádkozni. Medgyesen tartotta a zsidóságot, de Bözödön [1940 után] már nem. Mikor a magyarok bejöttek, ott lakott Medgyesen, Márton [nagy]bátyámnál. Akkor apámnak volt lova, és a szomszédal együtt elhozták a családot Bözödre. Nagyanyám örökké húzta fel apámat, és apám ezért verte anyámat. Olyan hitvány vénasszony volt, még én is, mikor agyvérzést kapott a vénasszony, úgy megráztam, mint Krisztus a vargát, visszaadtam, amit ő nekem adott. Mielőtt meghalt, hat hónapig feküdt paralizálva [lebénulva]. Márton fia nem kereste fel hat hónap alatt egyszer sem az anyját. Levitték hozzánk, és akkor vittek szalmazsákot és dunyhát és valami lepedőt, és akkor anyám, nyugodjék, ő csinálta a pelenkát, mert maga alá piszkolt, vizelt. Akkortáiban nem jött be még a nejlon, és akkor hat hónapig anyám rendezte. Mikor nagyanyám meghalt, akkor én olyan tizenöt éven felül lehettem, volt csillagom, levente voltam, és elmentem Márton nagybátyám után. Nem hogy sírjak [a halála miatt], még vigyorgtam, mert nagyanyám is 'nagyon jó volt velem', megveretett negyvenfokos lázzal, mert miért kiáltottam, hogy 'mit keres a padláson?'. Mert anyám, nyugodjék, eldugta a pászkat a padláson a láda alá, húsvétkor [Pészah] maradt meg, és eldugta, és én kiáltottam, hogy 'mit keres a padláson?'. Mikor hazakerült, akkor megmondta apámnak, és jól megvert, lázasan. Hetvennégy éves volt, mikor meghalt. Még a sakter ott volt [Bözöd]Újfaluban [azaz még nem deportálták], ő temette el a zsidó temetőbe.